

Bilag 8

Bryggerforeningen.

København, maj 1952.

Til det af folketinget nedsatte udvalg angående forslag til lov om midlertidig forlængelse af forbrugsafgiftslovene.

Ved behandlingen af forslaget til lov om ændringer i lov om afgift på omsætning af stærke drikke og i lov om beskatning af øl i 1951 tillod vi os i en henvendelse til det af folketinget nedsatte udvalg dels at henstille, at man ikke gennemførte den foreslåede forhøjelse af omsætningsafgiften, som efter vor opfattelse ville føre til en meget væsentlig nedgang i ølforbruget, hvilket ville modvirke lovens pengeopsugende formål og samtidig medføre alvorlige konsekvenser for bryggerierne og de dér beskæftigede, dels at anmode om, at man for ølbeskatningens vedkommende ville vende tilbage til hektoliterbeskatningen og forlade det nuværende system, hvor enhver af udgiftsforøgelse eller produktionsnedgang nødvendiggjort prisforhøjelse betyder en forøgelse af bryggeriernes omsætningsafgift med 60 pct. af bryggeriernes egen forhøjelse. I et møde med folketingsudvalget understregede vore repræsentanter da også, at bryggerierne måtte forvente, at man ved indtrædende prisforhøjelser fik en tilsvarende lettelse i beskatningen, således at der blev taget hensyn til de forøgede fremstillingspriser på samme måde, som det har fundet sted overfor andre industrier i tilsvarende tilfælde.

Vor formodning om, at forbruget af øl af skatteklasse I ikke kunne bære de af omsætningsafgiftens forhøjelse fra $33\frac{1}{3}$ pct. til $37\frac{1}{2}$ pct. betingede priser, har i det forløbne tidsrum vist sig at være rigtig. Allerede efter forhøjelsen i november 1950 mærkedes en kendelig svækkelse i efterspørgslen, og da de nye afgifter blev gennemført i marts 1951, indtrådte en afgørende salgsnedgang, som noget vekslende fra måned til måned i gennemsnit har udgjort 10,3 pct. for øl af skatteklasse I i månederne marts 1951 — februar 1952, for hvilke den officielle statistik nu foreligger. Det er en selvfølge, at den prisforhøjelse på 3,35 øre pr. flaske, heraf i yderligere omsætningsafgift til staten 1,26 øre, som bryggerierne var tvunget til at gennemføre i juni 1951, og den meget store yderligere prisforhøjelse, som den særlige omsætningsafgift på 25 pct. medførte på restaurationer, har været medvirkende hertil.

Siden juni 1951 er bryggeriernes udgifter steget meget betydeligt, bl. a. på grund af de store stigninger i bygprisen og den dyrtidsregulering af lønningerne, som er gennemført i september 1951 og i marts d. å., samt de forhøjelser, som blev resultatet af overenskomstforhandlingerne i indeværende år. Bryggerierne skulle efter vor opfattelse og de nu foretagne beregninger have en forhøjelse af deres priser på ca. 4 øre pr. flaske. Med det nuværende skattesystem, hvor der i omsætningsafgift skal tillægges 60 pct., kan bryggerierne kun opnå ovennævnte dækning ved, at prisen i detailhandelen stiger med ca. 7 øre.

En sådan prisforhøjelse vil efter vor overbevisning ikke kunne undgå at medføre en yderligere betydelig salgsnedgang, som atter vil nødvendiggøre forhøjede priser og en forøget skattebyrde pr. flaske, ligesom den arbejdsløshed, som allerede er begyndt at vise sig indenfor bryggeriindustrien, må forudses at vokse meget betydeligt.

Som forholdene ligger i dag, mener vi derfor, at man for ølbeskatningens vedkommende bør vende tilbage til en hektoliterbeskatning, og idet vi henviser til, at skatteforhøjelsen i marts 1951 for øl af skatteklasse I i alt væsentligt er blevet op-